شورمې د قلم په ژبه راوله

Ketabton.com

چې بلې کړم د فکر او شعور لمبې
شورمې د قلم په ژبه راوله

محمد الیاس الیاس

(c) ketabton.com: The Digital Library

شورمي د

قلم

په ژبه راوله

محمد الياس الياس

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټول حقونه محفوظ دي

د کتاب نوم ______ شور مې د قلم په ژبه راوله

ليکونکی ______ محمد الياس الياسٓ
(0346-2860464)

د چاپ کال ______ ۲۰۰۸ (اول ځل)

د چاپ ځائے ______ المظهر پريس بټ خيله

شمير ______ پنځه سوه

کمپوزنګ ______ سردارالملک بابو

ټائټل ______ محمد الياس بابو

بيعه ______ ۸۰ (اتيا روپۍ)

د موندلو درکونه

- يونيورسټی بُک ايجنسی خيبر بازار پيښور
- حزب الله بُک سنټر طوطه کان
- ضياء بُک سنټر زيارت حصار بابا
- مُسلم بُک سنټر درګئ
- شاه بُک سنټر بټ خيله

(c) ketabton.com: The Digital Library

ترون

د خپل ماما نثارمحمد نثارؔ

د ځوئی عادل محمد په نامه چې

د پښتو ادب سره ئې بې کچه مینه لرله

محمد الیاس الیاسؔ

(c) ketabton.com: The Digital Library

الیاس د منزل په لور

د ګل ورینو ګلدرو د ښائیستونو وطن ملاکنډ چې د قدرت د رنګینو نظارو د هسکو دنګو لوړو غرونو مرغزارونو ښکلا د نخترو او دیارو شنها د شنو شنو ورشوګانو دشتونه اؤ په تېره تېره د سوات د سیند د غاړې حسینې نظارې د یو حساس زړګی اُودهٔ خیالونه داسې راپاروی چې سړے خامخا په نازکو لیکلو اؤ وئیلو مجبور کړی اؤ بیا یو داسې تعلیم یافته ځلمے چې تر داوخته ئې د دُنیا د ډېرو مختلفو ملکونو سفر هم کړے دے او لا نور هم په تګ دے به اورمرو په دے لیکلو مجبوریږی۔

چې بلې کړم د فکر او شعور لمبې
شور مې د قلم په ژبه راوله

د دې شعر خالق محمد الیاس الیاسؔ چه دا ورستنۍ مصرعه ئې د کتاب نوم دے۔ د مارچ د میاشتې په دوئمه نېټه نولس سوه اتیا کښې د طوطه کان کلی د استوګن حاجی فریدالله خان هیډ ماسټر چه د سنیئر ستاف صدر هم دے د یوسفزو د سلطان خان خېل د ذېلی شاخ اسماعیل خېل سره تعلق لری کره سترګې اوغړولې۔نیکه ئې دخپل وخت یو نوموړے مشر تېر شوے دے چې د حاجی اسماعیل خان په نوم یادیږی۔

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښاغلي الیاس په خپل کلي کښې د ابتدائي تعلیم حاصلولونه پس F.Sc: د پېښور پبلك سکول نه په ښو نمبرو کښې پاس کړه په1999-2000ء کښې ئې د پاکستان میرین اکیډمی نه د جهاز رانۍ تعلیم حاصل کړو. د2002ء نه تر اوسه په پاکستان نیشنل شِپنګ کارپورېشن کښې د نیویګیشن افسر په حېثیت خپلې ذمه وارۍ تر سره کوی. دے د دُنیا په ګُت ګُت کښې ګرځیدونکے سېلانے په لیدلے شوو ملکونو کښې چې کوم څه لیدلې دی اؤ د کوم څه نه متاثره شوے دے هغه ئې د قلم په ژبه د ادب دُنیا ته سپارلی دی. لکه د جبرالټر په لیدووائی

دیدن ئې راته تېری د اسلام خبرې اوښودې
ښکلا ئې راته واړه په ماښام خبرې اوښودې
دےځائے کښې د طارق د تورے شړنګ دے لا تر اُوسه
دے ځائے راته د خپل اصلي مقام خبرې اوښودې

نوی خیالات نوی حالات د سپرلی د ښائیستونو رنګینۍ نوی ردیف او قافیې، نوی تشبیهات اشارے او کنائے او د قدرت د حسینو نظارو حسین ښکلی اؤ ښائیسته رنګونه د الیاس په غزلونو نظمونو او سندرو کښې سم په ګډا ګانو دی لکه چې وائی

(c) ketabton.com: The Digital Library

پرېږدوئ چه ګل شي پسرلے ځمه شيندمه

د زړهٔ په پرهرونو مې لمبې ځمه شيندمه

او يا دا شعر

د اسرافيل شپيلۍ به ويښ مې نهٔ کړي

د بنګرو شرنګ به دِ محشر جوړوي

ښاغلی الياس د خيالي محلونو او قلاګانو جوړولو نه سنده کوي

اؤد حقيقت په لټون کښې دے لکه چې وائی

ژوند کښې حقيقت غواړه د خيال قِصو ته مهٔ ګوره

رڼګ لټوه نُور او د جمال قِصو ته مهٔ ګوره

د منزل په لټون کښې ئې پښې تنهاکې دی

په نظر نه راځی په غټو ګورم ورته

د پښو تنهاکې مې پولۍ شوې د منزل په لټون

ولې بيا هم ښاغلی شاعر د منزل په لور په ټک کښې د نوی کل

د ملګرتيا په اړانه خپله کاميابئ سرګنده وی اؤ ښهٔ په جار حانه

انداز کښې وائی

(c) ketabton.com: The Digital Library

مونږ سره د کلي ماشومان په ډله شوي دي

داځلي مو واورئ د چا پلار مخه نیوې نهٔ شي

د خپل حق غوښتو آوازې دارنګ پورته کړے دے

اوس به په سرو سترګو یه ملګرو دلته نهٔ کرځو

مونږه کښې د حق غوښتو جذبه راویخه شوې ده

هر شاعر د خپلې خاوړې او خپل وطن سره بې کچه مینه لري

او د غېرو د غلامۍ نه د ځان بچ ساتلو د پاره خلق بیداروی

الیاس په دے حقله وائی

واکې د وطن به مې د غیرو لاس کښې ورنهٔ کړم

په ژبه د قلم ځما تېه راویخه شوی ده

د اتفاق اوّ اتحاد درس دارنګه ورکوی

تر څو به بېل یو د یَو بله داسې بېل په وطن

راځئ چې یو شو سره خپلو کښې د قام په رنګې

ښاغلے هر هغه څوک درویش ګڼی چې د خپل نفس د ارمانونو

قاتل وی۔

(c) ketabton.com: The Digital Library

کۀ د نفس د ارمانونو قاتل نۀ شوے
هسې ځان خاوړې کول درویشي نه ده
د خپله خدایه خپل مرګ د جانان په غېږه کښې غواړی
ژوندمې په یادونو کښې تېر شوے دے
مرګ مې د جانان غېږې له راوله
د چایا دونۀ ئې زړۀ کښې داسې زرغونېږی
عرش کښې پسې چغې فرشتو کړلې
بیا مې د چا یاد زړۀ کښې زرغون شولو
د خپلې پوهې په باره کښې وائی
خلقه زما د پوهې ناپ له پیمانې مۀ ګورئ
چه شم په سترګوکښې مد هوشه راته هوش لیده شی
ددے شعر نه ئې هم خوندونه واخلئ
سپوږمۍ خو هر وخت په وریځو پټه نۀ وی
تورو زلفو نۀ دې سپین مخ رابهر کړه
هر څوکۀ د الیاس شاعری لا په ابتدائی مرحلو کښې ده ولې بیا
هم فنی خامۍ پکښې ډېرې کمې په نظر راځی۔ پښتو ادب ددے

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځلمې شاعر نه د نور هېر څه اخستو طمع لرو. ځکه هيله لرم چه خپل کوشش به جاري اوساتي چه د پښتو ادب لمن ته نورې هېرې ګلدستې ډالۍ کړي.

د الياس په دې مجموعه کښې هېر د ښائيسته خيالونو ازاد نظمونه هم شته د مثال په توګه مُسکا، بُت، په ړندو کښې کوڼ باچاوي. او داسې نور دغه شان په بندو نظمونو کښې بنګړي واله، انتظار، غريبه طبقه، کاش، سوچ، سپرلے او داسې نور هېر خوندور نظمونه دي چه په لوستوئې تنده ماتېږي

ددې نه علاوه الياس هائيکو، قطعې او رُباعياني هم ليکلي دي. زهٔ د پښتو ادب لمن تهٔ د وسعت ورکولو د خاطره د الياس ددے ذيار ستائينه کووم زړهٔ مې غواړي چې هېر څهٔ مې پرے ليکلے وے. ولې لوستونکو ته به هم څهٔ پرېښودل وي. نو له دے مرغه زهٔ د مينځه اوځم او د ا بحث لوستونکو ته پرېږدم چې الياس د شاعرۍ په ميدان کښې تر کومه کامياب ښکاري.

په هېره مينه

نثار محمد نثار
طوطه کان ملاکنډ ايجنسي
نېټه ۲۰۰۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
04.01.2000

غیرت

په تن مي اور بلیږي یا لمبه راویښه شوې ده
یا چرته د خوب نه محبوبه راویښه شوې ده

اوس به په سرو سترګو یه ملګرو دلته نه ګرځو
مو نږه کښې د حق غوښتو جذبه راویښه شوې ده

ځئ چې ترې د مینې او ښکلا سندرې جوړې کړو
نن مي د رباب تار کښې نغمه راویښه شوې ده

هسې د وطن ناوې د قصده ځان اُوده کړلو
خدائیګو ماته پته ده چې ښه راویښه شوې ده

یا ځښلی ئې جامونه د شرابو ښهٔ بې دریغه دی
یا داسې راته ښکاری چې اُوده راویښه شوې ده

واکې د وطن به مې د غېرو لاس کښې ورنهٔ کړم
په ژبه د قلم زما تېپه راویښه شوې ده

★★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
28.12.1999

وريځې لېمه زُلفې بانه چېرمه
ځمه ورځمه پښتانهٔ چېرمه
پرېږدئ کهٔ خلق راته هر څه وائي
نن دې يادونه ميلمانهٔ چېرمه
ته دې د ژمي په نمر مهٔ نازېږه
زهٔ لا د خپل اُوږي غرمه چېرمه
ويمه کهٔ چرته پکښې لاره اُوځي
خپل اسويلي سارهٔ سارهٔ چېرمه
الياس ترې د يار په نوم نغمې جوړوم
بيامې تارونه نن د زړهٔ چېرمه

يو شعر

چا پېرچل مې په پوښتنه د جانان شو
خاموشي مې تذکرې د مينې اوکړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

پورټ سعيد- مصر
01-03-2007

ساده وو ژوند چې ئې آسان يادوو
ګل په ژړا ژړا خزان يادوو

دُنيا په هاغې هم خوشحاله نهٔ وه
ماچې د خپل برخې آسمان يادوو

خلقو د ژوند سخته مرګی ته ويله
ما هاغه تريخ ساعت هجران يادوو

د عشق لمبو د مينې اُور واخستو
تا چې زما د ژوند داستان يا دوو

د هر چا شوندې په حرم رپيږي
مابه ګهړۍ ګهړۍ جانان يادوو

تا د ستم ازغی تيره کړله نور
ماچې ريښې ريښې ګريوان يادوو

چه په کتوئی سترګې نهٔ مړيږي
ماد هغه حُسن دوران يادوو

سبا به ئې دوه ګزه کفن جامه وی
خلقو الياسؔ د کلی خان يادوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
17.07.2006

غيرت پښتو به راژوندی کړی سرفروش ليده شي
پښتون چې يو ځائې يو ځائې ګرځي نو پُر جوش ليده شي

خلقه زما د پوهې ناپ له پيمانې مهٔ ګورئ
چې شم په سترګو کښې مدهوشه راته هوش ليده شي

تهٔ مې جانان تهٔ مې جهان تهٔ مې ايمان ئې ګرانه
ستانه بغير کهٔ چاته ګورم راته دوش ليده شي

سر به مې بره وی خو نازبه مې په مينه نهٔ کړم
قيس ئې ورک کړے دے منصور هم فراموش ليده شي

پخواچې ذکر به ئې هر وخت د بوستان کولو
ستا خبر لوڅے الياسؔ نن دومره خاموش ليده شي

II ★★★★ II

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپرے (PERFUME) آزاد نظم

غـریـب سړے کۀ په هفته کښې یو ځل
چـرتـه پـه خپـلـو سپینو پاکو جامو
ځـانله د مینې نه خُوشبو پورې کړی
وائـی چې زۀ بـه هـم په لاروکښې نن
د خپـل بـدن پـه ښائستـوو عطرو
د خپـل ماحـول فضاخوش رنګه کړمه
وائـی چې نـن بـه زۀ خوشـحاله شمه
زمـا بـه خـلق تـعـریفونـه اُوکـړی
چې ګـوره څومره ښکلے بُوئې راځی
نـن د فـلانـکـی مـاما د ځوی د تن نه
بُخـو ده تـه څـه پتـه ده
چې خـلـق داسې وائـی
غـریـب سـړی تـه ګـوره
لـپـنه جـامـو سپـرے لـګـوی

****

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
24-08-2006

درسـت جهـان درتـه حېرانه مه جبین ئې
لکـه ګل لاسـو کښې رېژې ګل ورین ئې

که په سر سترګو مې کښېنې ناز دې اخلم
سـتـا ادا داخِیستـو ده نـازنیـن ئې

سـتـا د مـخ بـرابـر نـهٔ دی دُر ګـوهـر
دُر ګـوهـر مې پکـارنـهٔ دی مـرمرین ئې

زړهٔ مـې هسـې تـالـه چـرتـه درکـولـو
دلـنـواز ئې دلـربـا ئې دلـنشیـن ئې

د جلـی خـفـی معـنـې د الیـاسؔ نـهٔ زده
د زړهٔ سـترګـو تـه مې بربښـې ته مبین ئې

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
23-07-1998

انتــظار

د زړهٔ د درد د کمېـدو پــه خــاطــر
ستــا د خـائستـه بشر ليدو پـه خاطر
پـه تـوره شپه کښې بې اسرې پاتې شوم
د سپيـن سحـر د ځلېدو پـه خـاطـر
ارمـانـي زړهٔ بـه ګـور تـه ورمـه اشنـا
چې زهٔ پـه طمع تـهٔ بې غمـه اشنـا

ستــا پـه ليدو بـه چغېدو مې زړګے
پــه تـا پسې بـه خـوريـدومې زړګے
چې تـه رانغلے پـه ما ګـرانـه اشنـا
لـکــه مـاشـوم بـه ژړېدو مې زړګے

يـاد بـه دې ځـه وايـه سـاتـمه اشنـا
چې زهٔ پــه طـمع تــه بې غـمـه اشنـا

لاړه اودهٔ شـولــه د خـوب غيـږه کښې
ځـمـا ځـوانـي د ليونتوب غېږه کښې
کــه وی لـوئې شـوے خېر دے رابـه شي
هـغــه قــاتل د سرېتوب غيـږه کښې

ځـکــه د زړهٔ ويـنـې ښتمـه اشـنــا
چې زهٔ پـه طمع تـهٔ بې غمـه اشنـا

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه په هجران او څه ديدار کښي تېر شو
څه په ازغو او څه په دار کښي تېر شو

ستا د راتلو ستا د ليدو په خاطر
ژوندون مي ټول په انتظار کښي تېر شو

ورځمه کېږه درنه ورمه اشنا
چي زۀ په طمع تۀ بي غمه اشنا

قطعه

خلق مي خدايه ليوني لېوني بللی
لا مي څيري ګرېوان نه دی تر لمنه

په مدار د زندګی کښي تل به زده کړي
کۀ زما د سوچ محور ته شوي دننه

II<★★★★>II

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
16.07.2006

تاکلې راته پرېښودو تړون مې درنه غوښتې وو
د مينې لېونې وومه جنون مې درنه غوښتې وو

ربېلو دې غوځ غوځ پرهر پرهر دې راله راکړلو
ارمان د زړۀ معصوم ګرانه زرغون مې درنه غوښتې وو

دارته د منصور غوندې ناحقه ختې چرته شوم
بې وسه د ظفر غوندې رنګون مې درنه غوښتې وو

دې د پښتو نخوا خلقو مُلا زما ليډر کړلو
قاضي مې درنه نه غوښتو پښتون مې درنه غوښتې وو

ساده وومه ناپوهه چې مې تاله زړۀ درکړے وو
لمبه دې کړمه سيال نۀ شوم سکون مې درنه غوښتې وو

تاله مې د ژوند ښائسته رنګونه راغونډ کړي وو
ځان ته دې نزدے نۀ کړمه يون مې درنه غوښتې وو

حالاتو د ستم په چره تړول زخمي زخمي کړمه
مرګ مې درنه نۀ غوښتو ژوندون مې درنه غوښتې وو

★★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
16-07-2006

غوځ شومه لکیرې مې په تن رېباره اوختې
خزان وے تهٔ سپرلے نهٔ وے ازغن رېباره اوختې

اشنامې په خندا جوړې د بل سره لیدلے وو
خولې مې د تندې نهٔ چې من رېباره اوختې

ستا په لمسه تلے وو اؤ ستا په وینا رانغے
تهٔ جوړې د مینې مې دښمن رېباره اوختې

تالکه منصور غوندې دارونه پېژنده چرته
ماغوندې بې وسه وے غمژن رېباره اوختې

ورشه میخانې لره رندانوته دا اووایه
سجدوله فرښتې مې په لمن رېباره اوختې

الیاسؔ له دې د ښکلو سترګو مست پیغام راوړے دے
ځکه مې بهانهٔ جوړې د فن رېباره اوختې

****

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
05-07-2006

خلقو چې به ماته د وصال قِصه راواخسته
ما به ورته ستا د شینکی خال قِصه راواخسته

روپکښې غورځنګ راغې مستي، چپه چپه کړلو
ماچې سمندرته د هلال قِصه راواخسته

زهٔ لکه منصور به ترې خوندونه د ژوند اخلمه
زلفو کهٔ دارونو دې د تمال قِصه راواخسته

پخوا پرې خلقو بانګ د کلی نه وئیلو
نن راته پښتون هم د کُلال قِصه راواخسته

ماترینه لوګے ستا د رخسار د لمبو اور کړلو
خیال مې لیونے چې د جمال قِصه راواخسته

نورې هم ښائسته کړو د اسمان لمنې سرې شولې
تیاروچې کله نمر ته د زوال قِصه راواخسته

محمد الیاس الیاس

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوښکي تريِ په تر تر رارواني شويِ غمژني ويِ
سترګو ته چي ما د پشکال قِصه راواخسته

يه خدايه بادشاه د زماني ئيِ په ژړا کړلو
بخت مي سکندر ته د اقبال قِصه راواخسته

دواړو چي يو بل ته غلی غلی کاته کړی وو
نن مي زړهٔ ته هاغه د تېر کال قصه راواخسته

خيال ته مي د درست جهان نغمي راټولي شويِ ويِ
پېغلو چي په خپله د خپل شال قِصه راواخسته

ذکر د الياسؔ ئيِ د دارونو په سر کړے دے
عشق مي سرو لمبو ته د کمال قِصه راواخسته

(c) ketabton.com: The Digital Library

لړۍ

د غره لمن کښې سم په شور بلېږی
ورته حيران شوم کور په کور بلېږی
ماوے لوگے دے چرته اور بلېږی

هسې نۀ ډوب چرته په شرم شمه
لکه د موم په شانې نرم شمه
ماوے ورځم ورته چې گرم شمه

خونۀ لمبې نۀ غرغندې وې پکښې
نۀ د بخرکوشان ذرې وې پکښې
اونۀ څکروتې تکې سرې وې پکښې

ماوې دا غرونه ستر شوی دی
يا دا خوړونه ستر شوی دی
کنه سيندونه ستر شوی دی

محمد الياس الياسؔ

(c) ketabton.com: The Digital Library

لارې د تـلـو لـوړې ژورې وې
یـو مـې د پښـو تنها کې ستړې وې
بـل خـواشـلـېدلـې مې چپړې وې

ګنې ماوې چې مخکښې څه دی ورځم
هېر دی کهٔ لږ خراب اؤ ښهٔ دی ورځم
کـارهٔ دی نبغ اوکهٔ اوږدهٔ دی ورځم

خـو چې نـږدې شوم ورته خړې وې
تیــار لـوګـے وو سم لوخـړې وې
پـه چـاپېرچل ماحول کښې لړې وې

★★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
23-05-2005

درويشي

سـوال مـنـت زاري کول د رويشي نهٔ ده
د چــادرتــه اودرېدل درويشـي نـهٔ ده

زړهٔ له ښـائي عاجزي کهٔ ښهٔ خصلت دے
سر هر ځائے کښې ټيټول درويشي نهٔ ده

کـهٔ د نـفـس د ارمـانـونو قاتل نهٔ شوې
هسې ځان خاورې کول درويشي نهٔ ده

کـه مقصد دی تش شهرت وی دريغه دريغه
ځان په شتو کښې ورکول د رويشي نهٔ ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

قطعه

څنګه چې شور غره کښې نخترې کوی
داسې جانان خوږې خبرې کوی

چرته چې ستا د قدم خاپ تلے دے
هلته کښې نن سپرلے اخترې کوی

قطعه

نۀ غواړو ګلاب ځوانی نه رنګ د زماني غواړو
مونږه ترېنه چنګ رباب ساقي اؤ ميخانې غواړو

عقل تربنه نۀ غواړو د بخت د غوښتووږی يو
ژوند د بې غمی ځانله او مرګ ترې لېونے غواړو

(c) ketabton.com: The Digital Library

کراچې
19-08-2001

فرض که
(آزاد نظم)

فرض کۀ تۀ مې چرته یاده شولې
فرض کۀ زړه مې ستا کتو ته اُوشی
زۀ به دخیال دُنیا ته منډه کړمه
هلته به ستا د یاد بنګلې وی چرته
زۀ به د مات زړګی د پاره ځانله
هلته د خیال په پښو کښې پرېوځمه
بیا به ترې لږ په موسېدلی شونډو
په تراړو تراړو تکېدلی شونډو
ستا د دیدار یو څو لحظې اوغواړم
هلته کۀ خیال مې چرته هاں اوکړه نو!
زۀ به مُسکے مُسکے په مینه مینه
ستا دَ هر یاد سره اوږه په اوږه
د یو ځائے تلو خوندونه واخلمه خو
فرض کۀ تۀ مې چرته یاده شولې
فرض کۀ زړۀ مې ستا کتو ته اُوشی

محمد الیاس الیاش

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
11-05-2005

رنګین سپرلے مې کړه نشه د مست ماښام په رنګې
سترګې راواړوه کاسې ډکې د جام په رنګې

ظاهر مې مهٔ ګوره کهٔ تریخ ازغے ازغے لیده شم
ډک د خوږویمه دننه د بادام په رنګې

لیونۍ مینې راپغاړه ملنګی کړه راته
لنډ شو منزل راته ملګرو د یوګام په رنګې

تر څو به ببل یُو یَو تر بله داسې بېل په وطن
راځئ چې یو شو سره خپلو کښې د قام په رنګې

مخامخ هسې هم کتلے ستا ښائست ته نهٔ شي
په الیاسؔ بیا چرته حضور شه د الهام په رنګې

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
03-05-2005

لږ ځانته رانزدې مې کړه ارمان مې کړه چې ځم
راغلې دې يم بيا درته جانان مې کړه چې ځم

د مينې الله هو راته په مينه مينه وايه ته
ماشوم مې واخله غيږه کښې خپل ځان مې کړه چې ځم

ښنګه ته چې آيئنه کښې په کتو ځان ته حيران شوې
هم داسې د بيا بيا خيشت ته حيران مې کړه چې ځم

ما ژوند کښې تش د مينې روزګار کړې دې جانانه
ګل مې کړه سپرلې مې کړه بوستان مې کړه چې ځم

الياس هرې ښه پوهيږې ځاريده د مينې ښنګه وې
سپيلنې مې کړه لوګې ځان ته قربان مې کړه چې ځم

(c) ketabton.com: The Digital Library

PMA کراچي
28-01-2001

غریبه طبقه

د ستړی ژوند په لوئي سفر اودهٔ دی
د خان په مرسته درپه در اودهٔ دی

خدایه د کوم قانون د لاندې زما
نن د وطن بچی نهر اودهٔ دی

د هر په اوړی د غرمو په شګو
د سوری لاندې زورَور اودهٔ دی

یه خوار قسمتو خوشحالی جوړی کړئی
ظلم ورکیږی ستمګر اودهٔ دی

د وطن پیغلو هله شور جوړ کړئی
ستړی نغمې مو په ګودر اودهٔ دی

ماته پردے محل اونهٔ ستائې
لامې زخمونه د ځیګر اودهٔ دی

****

محمد الیاس الیاش

(c) ketabton.com: The Digital Library

نن سبا

چـامې ګرېوان اوشلوو
چــا رالــه تــن اوخوړو

لـېونــے کـېـږمــه ځـم
غــم مې بـدن اوخــوړو

هـلـه تـوبې اوبـاسـئـې
مــړی کــفـن اوخــوړو

پـه يـخـنـۍ کار نۀ لرې
خـلـق فېشـن اوخـوړو

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
14-06-2006

د شوګیرو عادت ئې چرته دے نظر خوبَوی
د غزل تارکۀ مې چېړم راله پرهر خوبَوی

خوارۀ ګفتار ته ئې مرغۍ دی په چړچقو سحر
د زلفو سیورے ئې ماښام کښې زیړےنمرخوبوی

اللّٰه دی خېر کړی پُښتنې منګے په سر ایښے دے
بیا په سندرو زما هاغه ښارګودر خوبوی

ستا د کاواکه لېونو سترګو نه ځار شم ګُلې
چې په کتو مې سترے ژوند نوے سحرخوبوی

هسې دې زخې په وجود جانانه خوښې نۀ دی
د جبین خال دی په آسمان پورته قمر خوبوی

یو مې ببګا ستا د راتګ لارې کوڅې ښارلې
بل مې سرې چغې د پښتو درمانه سرخوبوی

یا څوک پښتون چرته د غرۀ لمن کښې تا یادوی
یا د پښتو خبرې کېږی چې خیبر خوبوی

ساقی قسم کۀ ستا د جام مستی سرور راکوی
الیاسؔ خوږې خبرې د دلبر خوبوی

★★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

حرص

زما کور کښې ولې نشته ستا په کور کښې خرېړے دے
بس په دے وړه خبره جنګ کښې نخښتے هر سرے دے

څوک د پلار په مرګی خاندی څوک د ورور وینی څټی
عجیبه دنیا ده ربه عجیبه اړے ګهړے دے

مومن ته

کۀ نازونه د بې نیازه جانان یوسے
ډک د نور په رنمایۍ به دې عقبئ شی

کۀ د ځان د معرفت طلب دې اوکړو
معرفت به دې نصیب د لوئے الله شی

(c) ketabton.com: The Digital Library

رنګ مې د ارمان غېږې له راوله
غلې مې حېران غېږې له راوله

ژوند مې په يادونو کښې تېر کړے دے
مرګ مې د جانان غېږې له راوله

مينه خپلېدل کۀ په بېلاتو وي
ګټه د تاوان غېږې له راوله

نور دَ سپرلي ناکړ دي نۀ شم کتے
حُسن دَ خزان غېږې له راوله

دم مې په پښو کښې نور د تلو نشته
سترے د کاروان غېږې له راوله

تندے په زمکه لږوه الياسه
ځان ته دې آسمان غېږې له راوله

(c) ketabton.com: The Digital Library

20-12-2000

يو ځلې نهٔ ده په بيا بيا مې وژنى
قاتلې سترګې د اشنا مې وژنى

د تختېدو لارې مې بندې شولې
خدايه د خپلو په رضا مې وژنى

خواره زلفان د يار ښائسته اننګى
کله هغه اؤ کله دا مې وژنى

ماوې چې دلته به ساه واخلمه خو
دا ستا يادونه پکښې لا مې وژنى

نن د الياسه ئې سترګې واړولې
ملګرو داخل په ريښتيا مې وژنى

(c) ketabton.com: The Digital Library

بحيرۀ عرب
08-12-2006

خوبونه يوسي ځان سره د چا لېونۍ سترګې دي
داستا لېونۍ سترګې اشنا ستا لېونۍ سترګې دي

تيارې پرې راخورې دي په سپوږمۍ کښې رڼا نشته
خو دلې ورته تا جوړې نن بيا لېونۍ سترګې دي

داما چې کله کله غلې غلې په خندا کړې
کمال د هيچا نۀ دے د اشنا لېونۍ سترګې دي

ساقي پيالې دې لرکړه هاغه کيف سرور ئې نشته
خيال کښې مې پرتې د دلربا لېونۍ سترګې دي

پخپله ورته اوګوره کۀ تاته اشنا نۀ ګوري
الياسه پښتنې دې بې پروا لېونۍ سترګې دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
27-10-2004

په شپېو ترې نه د اوښکو باران درومې
بې دیدنه چې راځې سترګې محرومې

د پښتون په جامه تور یم لګېدلے
پښتنې سترګې مې هیرې کړې معصومې

بې نوا ترې جوړې بیا وو نن راغلے
تر اسمانه مې سلګې تللې مغمومې

ستا نظر به ستا ښائست ته رابللې
نغمې چرته وې زما دومره محکومې

څۀ خو شته پکښې ملګرو چې لګیا دے
د الیاسؔ خبرې نۀ دې بې مفهومې

جبرالتهر
22-02-2007

مــا وریپسې کـړه خـدایـه سـمـه او دا غر صدقـه
اشـنـا تـر اوسـه رانـه غـواړی مـرور صـدقـه
تـا د دنیـا د پـاره پـریښې بې آسـرې وومه زهٔ
مـا خـو دنیـا وه ګـرځـولې ستـا د سـر صدقه
ستـا د دیـدن تـګـے بـه نـور د تـانه څهٔ او غواړی
بـس پـه کـچـکـول کښې ورکوه دې د نظر صدقه
ستـا د جبیـن د خـال خـنـدامې تته نهٔ شوه لیدې
مـاد سپـوږمـۍ پـه نـامـه ورکـړلـه د نمر صدقه
اول دې ورکـړم د دنیـا د تـریـخ دستـور پـه ګوتو
اوس رانـه غواړې مې ګریوان په اوښکو تر صدقه
مـا هـم د میـنـې پـه نـوم ځـان د اور لمبو ته نیوو
تـاوے خـلیـلؑ شـه او بُتـان کـړه د آذرؔ صـدقـه
ورځـه تـنـدے یـار تـه پـه زمکـه پـه بیا بیا لګوه
الیـاسـه کهٔ چرتـه ئې نن اومنې د در صدقه

(c) ketabton.com: The Digital Library

قيوم منزل پېښور
24-10-1998

د دار پــه ســر چـغې وهـم لېونـے
پــرېــږدئ چې مړ شمه بې غم لېونے

راشــه پــوښـتـنــه مې د حـال اوکړه
ګـنـې والـلــه درپسې مـرم لېونـے

د يار په مينه کښې واپس روغ شو
خـلـقـو نـارې کـړلې چې کم لېونے

خـدايه ما هسې لېونتوب خـوښووو
تـا رانــه جـوړ کـړلو سم دم لېونے

سـتـا د اُلـفـت سـتـا د مُسکـا د وجې
اليـاسؔ يـادېږم چـم پــه چم لېونے

★★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
05-12-1998

کاش

يوه ورځ مور راته دُعا کوله
وئيل ئې خدائے دې کړه کامياب بچيه

چه د غريب د حق پوښتنه اوکړے
خدائے دې نواب کړه د نواب بچيه

يَوه ورځ مور راته دُعا کوله
وئيل ئې نصيب دې شه ثواب بچيه

چه د باطل توري تياري لری کړے
خدائے دې رنما کړه د افتاب بچيه

يوه ورځ مور راته دُعا کوله
خدائے دې ځواني کړه د درياب بچيه

چې خونه ورانه کړے اغيارولره
مسته چپه شې د سېلاب بچيه

بچی ته د مور دُعا قبليږی ډېره
کاش!چې ما هم په دے يقين کړے وے

خو زهٔ وړوکے ووم زهٔ نهٔ پوهېدم
چې مې په دے باندې آمين کړے وے

محمد الياس الياس

(c) ketabton.com: The Digital Library

PMA کراچی

د شالدا په نوم خط

اُمید لرم ښه به ئې په خوند تېروې
له ما په شاني به تهٔ ژوند تېروې
د خوږ وطن د ننګ ناموس د پاره
د زهرو ګوټ به لکه قند تېروې

څنګه چې سیند د کلی ستا په خوا کښې
چپې چپې شی غور ځنګونه وهی
داسې زما خواکښې په ډېره مستئ
د سمندر چپې تموپونه وهی

دا نور حالات کهٔ اوربدل مې غواړې
د زړهٔ زخمونه کهٔ ګنډل مې غواړې
د خدائے نه چې غواړې پکښې ما یا دوه
کهٔ په سیالئ سره لبدل مې غواړې

محمد الیاس الیاسؔ

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې هر ماښام پکښې جنت جوړېږي
هاغه د کلي لاله زار څنګه دے
چې پرې د چم کوڅې رنګينۍ ښکارې
هاغه معاذ عادل مدرار څنګه دے

څۀ نوي تازه درته وئيلے مې وے
بس نور څۀ نشته چې ليکلے مې وے
قلم بندومه اجازت راکړه
نشته الفاظ چې تۀ ستائيلے مې وے

****

(c) ketabton.com: The Digital Library

اصف آباد ـ کراچی
12-05-2001

درد ئې راله راکړلو قرار ئې رانه واخستو
مینه مې ظالمه وه دلدار ئې رانه واخستو

جام کښې د ساقی راته مستی حېرانه پاتې شوه
سترګې دې چلبازې وې خمار ئې رانه واخستو

نور دغه ظالم خزان زما د ژوند نه څۀ غواړی
حُسن ئې تاله کړلو بهار ئې رانه واخستو

دالا د قاتل اشنا نرمی وه پوهه نۀ یم
صلیب ته ئې نزدې کړمه نو دار ئې رانه واخستو

لاره د پښتو د ادب ناوې کونډه پاتې شوه
خدایه د الیاسؔ شان قلمکار ئې رانه واخستو

★★★★

محمد الیاس الیاسؔ

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
16-12-2000

په موسیدو شی سپین سحر جوړوی
لیمه د یار سپرلی اکثر جوړوی

د خیال خبرې مې زړهٔ چرته منی
ستا په کوڅه کښې راله شر جوړوی

د اسرافیل شپیلۍ به ویښ مې نهٔ کړی
د بنګړو شړنګ به دې محشر جوړوی

ستا د نظر قاتلان نهٔ پوهیږی
ماته سپرلے د دار په سر جوړوی

تهٔ دې د خیشت د زوره څهٔ خبرې
په زړهٔ مې کربښې ستا نظر جوړوی

د هیریدو طاقت دې نهٔ لرمه
ستا جدائی مې په زړهٔ غر جوړوی

الیاسه زړهٔ له دلاسې دې ورکړه
مینه به داخل ستانه نر جوړوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
02-07-2000

سوچ

نۀ په آسمان چرته پرقا ښکارېده
نۀ د وربځو پرې غوغا ښکارېده
د اُوبو ځاځکے اُوبه خور له نه وو
چې په پښتو زمونږ د کروخت شو

د چمن بوټي په ريګونو خړ وو
فطرته ستا په ستمونو خړوو
قطرې قطرې شبنم پرې نۀ ښکاريدو
سپرليه بيا د ستمګر وخت شو

وعده ئې ماته کړه په غلا لاړه
زما د مرستې نۀ په شا لاړه
خپلو همزولو راته لار اُونيوه
چې د دښمن سره مې کله د ډغر وخت شو

د کوڅې سپو به دې غوپا کوله
مئين زرګى به مې درزا کوله
د چم وړو به دې په کانو ويشتم
چې په کوڅه دې د ګزر وخت شو

محمد الياس الياس

(c) ketabton.com: The Digital Library

څـهٔ ښـه نیـولـې ده حیـرانـه ښکـاری
اُوس پـه خُـلوص خپله ستو مانه ښکاری
اقـرارد میـنـې ئې نـن داسـې اوکـړو
سـائیکـل دې پـرېږده د مـوټر وخت شو

درپسـې کـړل مـې تـول قـضـا مونځونـه
هـم مې بـربـاد کـړه خپـل اشنـا وختونـه
تـهٔ پـه بلـې بـانـدی را اُونـهٔ ختې
بیـا مـې نـن تیـر د مـازیګـر وخـت شـو

بـچـی بـچـی لـه مـې څپلـی اخلـم
د وطـن ښـېـغـلـولــه والـی اخلـم
چـې د خـوارانـو زړونـه اوخانـدووم
روژه تـېـرېـږی د اختـر وخـت شـو

داستـا پـه شـانې خـو بې پتـه نـهٔ یم
وهـل بـه خـورم پـه سـوك او لتـه نـهٔ یم
زه بـه دې مـرستـه ښـهٔ پـه جـار کومـه
چـرتـه کـهٔ ستـا ګـلـه د شـر وخـت شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاخو وختې دے خپل سوچونه کوه
مونځ له به روسته ځے خوبونه کوه
د عزازيلؑ په جال کښې اونختمه
د بانګ نه پس چې د سحر وخت شو

د ژوندون تموله اثاثه دې واخله
واخله مونيا اؤ خلاصه دې واخله
شيخه دروغ درته وئيلې نهٔ شم
زهٔ درنه ځمه د دلبر وخت شو

ښهٔ سم سړے وے ته د کار لاليه
عشق درنه جوړ کړلو بيکار لاليه
د اشنا مينې ورته پرې نهٔ ښودے
ستا چې د زدکړې اؤ هنر وخت شو

د خپل اولس پکښې دردونه ليکه
خوږې نغمې خواږه فکرونه ليکه
الياسه پاڅه دُنيا اولړزوه
ستا د شعرونو د اثر وخت شو

****

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
03-07-2000

سپرلے

چې د ماحول زره زره ورپکښې
سنه د سپوږمۍ شان پرقیدلی نهٔ وی
چې د پنجرو بندی مرغۍ ورپکښې
سم په چرچقو چغیدلی نهٔ وی

چې مې احساس پکښې ژوندے غوندې شی
چې ټول ماحول نغمې نغمې غوندې شی
زهٔ به ښېګړه ورله هله منم
چې مې وړوکے خیال زلمے غوندې شی

بس خو چې مینه په هر لور خوره شی
خیر کهٔ زخمونه مې لږ زور واخلی
ستا د ښائست غوټۍ چې ګل نهٔ کړی
دغه سپرلے دې ربه اور واخلی

(c) ketabton.com: The Digital Library

اصف آباد ـ کراچي
04-06-2001

چې تا ته نهٔ شي کتے

د خپل ارمان په تکل
د سپین سحر په تلاش

سم د ماښامه سره
د چا د کور په تاخ کېښې

وره ډیوه بله شي
یا په سړو ایرو کېښې

د سرو لمبو په خاطر
چرته بخرے تود شي

یا د ساقي په جام کېښې
د چا د مستو شونډو

خوارهٔ خوندونه لاړشي
یا د زاهد په ژبه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چرته د هوش نه مخکښې
د جـــانـــان نـــوم راشـــی

یـا د ربـاب پـه تـار کښې
چـــرتـــه د مـاتـو زړونـو

خـوږې نـغمې جوړې شی
د غســـې زهٔ هـــم ګـــلـې

ستا د ښائست په باغ کښې
ځـــانـــلـــه ګـلـونـه ګـورم

ستـــا د رُخســـار پـــه رنګـې
د شـــرمـــه ړک ګـــلـونـــه

دومـــره نـــازک ګـــلـونـــه
چـې تـــاتـــه نـــهٔ شی کتـے
چـې تـــا تـــه نـــهٔ شی‌کتـے

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
06-07-2006

ژونـد کښې حـقيقت غواړه د خيال قصوته مهٔ ګوره
رنګ لتـوه نـور اؤ د جـمــال قـصـوتــه مــهٔ ګـوره

ستـورى بــه پـرقيبړى خـو دا بل رنـګـه رنـا کوى
تـور دے خـو په سپين جبين د خال قصوته مهٔ ګوره

داسـې راتـه ښکـارې چې سپوږمۍ وربځو پټه کړه
پـروت وى پــه نـازک بـدن د شـال قصوته مـهٔ ګوره

څـانـده پکښې خير دے که ئې لږ ساعت له دارشى تار
زلـفـې درنـــه تـاؤ شـولـې د تـال قصوته مـهٔ ګوره

اليـاسـه پــه ديـوال لـکـه د نوې مياشـت رااُوختـه
ورکيږى لـږ ســاعـت لــه د هلال قصوته مـهٔ ګوره

يو شعر

لـکـــه مـوم د اور لـمبـو تـــه ويـلـى نـــهٔ شـوم
زمـــا عشــق وو ستـــا د حُسـن کـمـــال نـــهٔ وو

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
18-05-2005

غـر یو ووم نیولې په سلګو کښې شومه
درنـهٔ راستـونْ چې په راتلو کښې شومه

ښْنګ چې سبـا نـمر پـه ختو لیده شی
داسـې بـه تـا تـهٔ په کتو کښې شومه

زولـنـــۍ نشتـه خـو زندان غوندې دے
بـنـدی د زلـفـو پـه تیـارو کښې شومه

هستـۍ تـهٔ هـر ځـائے بـه مستی ګډېده
ورک چې ساقی به په کاسو کښې شو مه

فـنـا پـه تـا پسې د درسـت جهـان نـهٔ
لـکـه شبـنـم د نـمـر ختـو کښـې شومـه

مـرګ کـنې تـل زمـا پـه ښْنګ کښې به وو
ښـهٔ ده چې خـدایـه په توبو کښې شومه

چـرتـه چې شـور به ستا بنګړو جوړ وو
الیـاسؔ رالـوئـی هـاعـه نغمو کښې شو مه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بحيره عرب
13.03.2002

مُسکا

يوه لحظه خالقه
ماته د مرګ نه مخکښې

د يار مُسکا نصيب کړې
هغه خندا نصيب کړې

چې ستا سيرلې هم ورته
ګوته په خُلهٔ پاتې شي

چې د ساز ږکې نغمې
ورته اودهٔ پاتې شي

چې حسرتونه ورته
لمبه لمبه پاتې شي

چې نظرونه ورته
په تماشه پاتې شی

چې سرۀ جامونه ورته
نشه نشه پاتې شی

بس چې تصویر یې شکلي
زما په زړۀ پاتې شی

نو یوه لحظه خالقه
ماته د مرګ نه مخکښې

شکلې خندا نصیب کړې
دیدار مُسکا نصیب کړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
03-02-2000

شک
(آزاد نظم)

ریخې ریخې ئې لوپټه په سر وه
په تن جوړه ئې وه خیرنه غونډې

پُوندې ئې چاؤدې وې پیزار ئې نه وو
وړې چاچې ئې راته اونیولې

نن ئې زمانه هم په ډک بازار کښې
په یره یره باندې سوال اوکړو

ما ورله هم د جیب نه دوه آنې
سۀ په اخلاص اوښۀ په مینه ورکړې

زما پرې شک د بې وسې راغې
ماوې د دې به چرته پلار نۀ وی

||****||

(c) ketabton.com: The Digital Library

هائیکو

ستا د نظر خورو نغمو ته تاوېدمه داسې

څـنګ چـې چـاپېـره د يـوې نـقطې نـه

د پـنسل څـوکـه پـه پَـرکـار تـاويـږي

||<****>||

هائیکو

مینـه مـې کـړی ده کووم به ئې تل

بـس کـۀ په دې وړه ګناه مې وژنې

راځـه چې لاړ شو د مقتل په لوری

||<****>||

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
20-12-1999

عشق ئې د رنګونو د ابشار مخه نيوې نهٔ شي
مينه لېونۍ مې د خمار مخه نيوې نهٔ شي

دومره د تاو ړک دے چې نظر سيزی
اوښکې ئې د سترګو د رخسار مخه نيوې نهٔ شي

دومره د وطن د پېغلو کوتې مې نازکه دی
ګل لره ورځی حوبس د خار مخه نيوې نهٔ شي

مونږ سرهٔ د کلی ماشومان په ړله شوی دی
داخلی مو وارتی د چا پلار مخه نيوې نهٔ شي

زه ګورے خپل حق د فرعونانو نه غوښتے شمه
منصور غوندې بې وسه به د دار مخه نيوې نهٔ شي

اوګورئ دا خړې خړې خاورې هم شنې شويدی
دا ځل خزانونه د بهار مخه نيوې نهٔ شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځکه خو د حُسن رنګینۍ ټولې صحرا کښې دی
پېغلې د وطن مې د بازار مخه نیوې نهٔ شي

ستا د محبت قېدی بس ستا د خوشحالو په نوم
ستا راتلو ته څنګه به د لار مخه نیوې نهٔ شي

دادے د سحر نه انتظار کښې دی ولاړېمه
چا وے چې الیاسؔ د ښکلي یار مخه نیوې نهٔ شي

لویه خدایه

بیا مې سترګې د جانان شوې قدم بوسه
ښکلے ځائے دے پورته نهٔ شے پکښې اُوسه

په عمل خو لا حاصله ستا رضا وه
بس رحمت ته دې پراته وو بې تپوسه

★★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

PMA کراچي
31-07-2000

درپسې مې ګلـه چـا ن دالر اؤ بر کړه
هسې زيـات مې خپل غمونه د ځيګر کړه

د رُخسـار لـمبې دی بلې سـاتـه ګلې
مـاښـامونـه د ژوندون زمـا سحر کړه

بـدې سترګې د رقيـب کـۀ درتـه ګوری
نـظر مات لـه دې ګـلونـه تاؤ د سر کړه

سپوږمۍ هر وخت په وربځو پټه نۀ وی
تـورو زلـفـونــه دې سپين مخ رابهر کړه

هــاغـه يـار بـاندې به ولې نـۀ نـازيږم
وئيل ئې مورې ليونی لـره مې ورکړه

ښـکلے يـار مې پـه بلې باندې ولاړ دے
خـدايـه ژونـد رالـه د مينې مازيګر کړه

سـاه مـې تـا پسے د تـنـه جـدا کيږی
لـږ پـه مينـه راتـه ښکليه نظر کـړه

چې الياسؔ سرۀ د مينې نيت دې نۀ وو
عـالمونـه دې پـه څـۀ پسې خبر کړه

★★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
10-07-1998

ستا په راتګ

زما د نیمګړی ارمانونو قاتل
ستا ګل وریـنه خندا جوړه شی

ستا د قاتل نظر به څه وائمه
زما معصوم احساس ئې اووژلو

زما د سترې ژوندون سترې نغمې
زما په خیال کښې لا تر اوسه ګرځی

ستا په راتګ ترې ترانې جوړې شی
ګله راپیښه کوه کله کله

★★★★

محمد الیاس الیاس

(c) ketabton.com: The Digital Library

پیښور
14-05-1998

اراده

وېـم چـې د رنګ نــه ډک کـړم
ځــانلــه د ژوند خــوبــونــه

بیــا پـکښـې ډوب کــړمــه تـول
د کـــائـنـــات فــکـــرونـــه

او مــرګ تــه اووائــم چې رانــۀ شـې
د خـدائـے د پـاره په دے لوري ګوَرے

خیــال کـوه مینـه مې رسوانـۀ کړے
رقیـب مې هر وخت راته ګوري ګوَرے

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
08-07-1998

د محبت نه مخکښې

د محبت نه مخکښې
زما زلمي احساس اودهٔ غوندې وو
د خپلواکۍ نغمې ئې نهٔ وئيلې
زهٔ د دردونو نه خبر نهٔ ووم
ما د غمونو دُنيا څهٔ پيژندله

د محبت نه مخکښې
ماستا ښائسته ښکلې تصوير جانانه
په تصور کښې جوړولې نهٔ شو
ما د جفا دستور ليدلے نهٔ وو
زهٔ د نفرت په قانون څهٔ پوهيدم
د ژوند خوارۀ تراخه مې نهٔ پيژندله

د محبت نه مخکښې
زما زلمے احساس اودهٔ غوندې وو

II★★★★II

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
05-12-1998

ګُل پـکښـې نشتـه د ازغـو ډکـه ده
مـاضـی مـې ټـولـه د سـلـګو ډکـه ده

زمـا پـه زړهٔ کښې د ژونـدون فلسفـه
د څـوبـې رحـمـه تـلـوَسـو ډکـه ده

غېږ به همېش دلته ټيټ سترګي ګرځي
زمـــا دره د شـــاه زلـمـو ډکـــه ده

ګیـدړ څـنـګـے دې راتـه مـهٔ ځـلـوه
خیـالـی دُنیـا مـې د زمـرو ډکـه ده

د تـخیّل پـرواز دې ښـکتـه نـهٔ کـړي
کـعبـه د لـوَړو مُـنـارو ډکـــه ده

د مـلاکـنـډ غـرونـه نـغـمې نـهٔ وائـی
شـاعـری څـنـګ مې د مصـرو ډکـه ده

د ګُـل پـه ځـائے مې نن په کاڼوواُولی
د یـــار کـوڅـــه د لېـونـو ډکـــه ده

الیاسؔـه مهٔ ئې چېږه برڅېره نهٔ شی
هـره سـلـګـی دې د نـغـمـو ډکـه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
11-01-1999

فـراق نـــزدې شـولـو ژړېـږمـــه ځـم
سـم پــه سـلـګـو تــرې روانیـږمه ځم

د تهـمتــونــو پیټـې نـــهٔ شـمــه وړې
د یـار کــوڅــه کښـې نـهٔ اودرېږمه ځم

جـرګـــې تــرې تهولـې بې نـوا راغـلـې
نـن ورتــه پښـو بـانـدې غوړېږمـه ځـم

د ژونـد تیـارو کښـې د مـنزل پـه لټون
د لېـونــو پـــه رنګ خـنـدېږمــه ځـم

الیــاسؔ دې د مخ رنـها تـه هـر ماښـام
لـکـه پتـنګ غـونـدې سـوزېـږمــه ځـم

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
11-01-1999

څنګه به ځم چې ښکې ګلی، شوې د منزل په لټون
راتـه همـوارې هـم نـالـی، شوې د منزل پـه لټون

د زړهٔ د کـومـی پــه اخـلاص بــه دې رابـلـمه خو!
بس کهٔ راپيښې خوشحالی، شوې د منزل په لټون

پــه نـظـر نــه راځـی پــه غتـو غتـو ګـورم ورتــه
د پښـو تـناکې مې پـُولـی، شوې د منزل په لټون

سپـرلـی ئې پـه معصومو اننګو کښې خندا راوړه
سم پـه خـنـدا ورتـه کـلـی، شوې د منزل په لټون

د انتــظــار لارې تـــه ګـوری د حسـرت پــه نـظـر
پيغلـې راپـوتــه پــه بَلی، شوې د منزل پـه لټون

چـرتـه الياسؔ پکښې هېر نهٔ کړې وعده ماتې نهٔ شے
کـهٔ دې نـصيب ياره سيالی، شوې د منزل په لټون

★★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
15-06-1999

ژونـد پـه وږمـو اُودهٔ شو ساز په نغمو اُودهٔ شو
ته چې مې خيال ته راغلې درد په سلګو اوده شو

مـاشـوم زړګې مـې ګُـلـه ستـا د خندا پـه ارمان
ستـا د مُسکـا پـه ارمـان ستا په قِصو اُودهٔ شو

ستـا د راتګ پـه طـمع ستـا د ليدو پـه ارمـان
نـن تـهولـه شپـه مـې زړګې پـه دلاسو اوده شو

ستـا د فـراق د لاســه ستـا دا الياسؔ ليونـے
ستـا د سيـالـۍ د پـاره نن پـه لمبو اُودهٔ شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
28-12-1999

از غن ماحول چې مې بهار شی هله
د زړهٔ زخمونه به قرار شی هله

د منصور یاد به پرې تازه کړمه زهٔ
بس چې ستا زلفې زما دار شی هله

خپل کارته هر یو سړے کاروائی
کار چې پردې شی نو بیګار شی هله

لار د منزل دومره اُوږده خونهٔ ده
سړے چې اُودریږی اِیسار شی هله

د زړهٔ درزا مې لږ سېوا غوندې شی
آشنا په سترګو کښې چې قار شی هله

بیا کهٔ الیاسؔ ته لیونے وائی خبر
څیری ګریوان چې ئې تار تار شی هله

(c) ketabton.com: The Digital Library

کراچي
29-05-2002

پاتې نن په سرو سترګو بېلتون شولو
تلو کښې چې ښائسته جانان راستون شولو

عرش کښې پسې چغې فرشتو کړلې
بیا مې د چا یاد زړهٔ کښې زرغون شولو

فکر به مې څنګه غزونې کړي
ستا چې سبانے ماښام پرون شولو

تا ته تصور کښې په سجدو شومه
خیال مې د دُنیا خیال کښې مجنون شولو

نهٔ مني چې څهٔ درته الیاسؔ وائي
دالا څنګه ستا د خیال سمون شولو

(c) ketabton.com: The Digital Library

کیماړی کراچی
14-10-2002

د رنګ تصویر لټومه ځم د خوند نقشه جوړومه
د خېښت په مصور به مې د ژوند نقشه جوړومه

بې خیاله فکر وړې شهزاده به پکښې ګرځم
په چغو د پرهر به مې د قند نقشه جوړومه

ستا به د خوږې مینې داستان ورته راواخلمه
بیا به په تموتې زړهٔ د پیوند نقشه جوړومه

راز دې د پردې راته افشاں کړه چې لړ پوهه شم
یا عقل لیونی تهٔ به د بند نقشه جوړومه

ستا خواله به د خیال په مست تالونو کښې درځم
الیاسؔ به پکښې ځانله د مېوند نقشه جوړومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
10-11-2004

په رندو کښې کوڼ باچاوي

چې الف او ب مې زده کړه
ماوې لاړمه هوښیار شوم
اوس به خلق راوړي خپلې
فیصلې دژوندون ماله
زۀ به بر سرته په کټ کښې
دروند قاضي د کلي ناست یم
لاس په نام به واړه خلق
راته وائي آوجي ښۀ جي
بالکل ټهیک ده ته صحیح وې
خو څوك نشته چې ننماته
حقیقت ښکاره زما کړي
زۀ ناپوهه ووم جاهل ووم
زما دوه مسئلې زده وے
خو ریښتیا خبره داده
چې رندو کښې کوڼ باچاوي

محمد الیاس الیاسؔ

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
04-11-2004

شاعر

اول لټون د څو لفظونو کووم
بیا ئې جوړښت په ردیفونو کووم

د خیال خبرې پکښې اوستائمه
یا پکښې ذکر د وختونو کووم

څهٔ چې لیدله به مې
هاغه لیکله به مې

دُنیا ته حال د زړګی
په‌جار وئیله به مې

خو چاپېر چل مې راته
نامه د ډم راکړه

د شعور قدر نشته
ما توم قلم راکړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

قطعه

خبره چې په تلو کښې دې نن ستغه غوندې کړه
زما دې خوږ زړګی درپسې چغه غوندې کړه
قِصه هاغه د خپشت به یوځل بیا شروع کووم
جانان چې په چل وَل کښې آغه دغه غوندې کړه

قطعه

په ځان کښې نهٔ ځائیږی سیال لیدهٔ شی
ستا په کتومې زړه خوشحال لیدهٔ شی
کومې چې ستا په خڼګ کښې نهٔ تیریږی
هاغه لحظه راته سم کال لیدهٔ شی

قطعه

سپوږمۍ وه رانه هېره د هلال په تماشه ووم
ستا د زلفو په تیارو کښې ستا د خال په تماشه ووم
یو لحظه کښې ئې جوړ کړے وو محل ماله د مینې
خیال زما په تماشه وو زهٔ د خیال په تماشه ووم

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
01-06-1998

ایټمي دهماکې

اول به هر ځائې کښې ناکام یادېدو
هم خطاکار او هم بدنام یادېدو

د فیرنګیانو غلامان وو خدائیګو
تش به آزاد مونږه په نام یادېدو

د بې وسۍ په زولنو کښې بندوو
تل بې ګناه به ګام په ګام یادېدو

هغوئی په خپله وو بې وسه ربه
چرته چې مونږ په احترام یادیدو

خونور په سترګو کښې مې نم خدایه
لیدلې نهٔ شولو د غم خدایه

چې د غورې نه پس شاهین والوتو
جوړ په اغیاروشو ماتم خدایه

(c) ketabton.com: The Digital Library

نن د وطن هر يو زلمے مې ويش دے
اُوس ترې ورځمه وينې څکم خُدايه

چې زړهٔ د غيرو په يوتهق اُوچوی
ورته ړزومه ايتهم بم خدايه

اُوس د نری بتول کافران ژړيږی
هم د هندو قوم مشران ژړيږی

بچے بچے د غيرو غيرو ربه
په آزادی د پاکستان ژړيږی

وائی آزاد شوه مسلمان ملکونه
امريکه روس او هم جاپان ژړيږی

د پاکستان په دهماکو ملگرو
د کلنتهن سره عنان ژړيږی

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
28-12-1998

بنګړی واله

په مکر نهٔ پوهېدله کلیواله پښتنه وه
چې ته مې راغلې بنګړی واله پښتنهٔ وه

په تورو سپینو سرو کړو ډکې کړې
پېغلو ترې لیچې په بنګړو ډکې کړې

روانه په خرڅون خپلې سوداله پښتنهٔ وه
چې ته مې راغلې بنګړی واله پښتنهٔ وه

آواز ئې کوو واخلئ بنګړی دی
درکووم اودریږئ سړی دی

دا ځومره حیانکه مزوب حاله پښتنهٔ وه
چې ته مې راغلې بنګړی واله پښتنهٔ وه

چې ورې زړګې پکښې له تانه
الیاسه زار ئې د خندانه

واپس روانه کلی ته خوشحاله پښتنهٔ وه
چې ته مې راغلې بنګړی واله پښتنهٔ وه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بحرالکاهل
22-09-2007

لویه خدایه!

چې بلې کړم د فکر او شعور لمبې
شـــور مې د قلـم پـه ژبـه راولـه

مخ کـۀ رانــه بېرتـه جانان واړوو
هــلـــه مې مـاتـم پـه ژبـه راولـه

نــۀ ښــائی لـمـده پـه مې پلیتو دا
تــنـدې لـه زم زم پـه ژبـه راولـه

راحـت بـغـېر د سـختو چالیدلے دے
صبـر زمــا زغـم پـه ژبـه راولـه

خپلـه فیصلـه مې په تا پرېښې ده
دُعــا مـې د کــرم پـه ژبـه راولـه

راز کـۀ د حکمت پکښې لېده غواړې
ګـفتــار الیــاسؔـه کم پـه ژبـه راولـه

محمد الیاس الیاسؔ

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
16-07-2006

د مور په نوم

خدایه د هرغمه ئې هر ځائے کښې آزاده ساتې
د محبت وړه دُنیا مې پرې آباده ساتې

کۀ د سپرلی د خوشحالو نسیم پرې لګی خیر دے
تۀ ئې د سپېره سپېره خزان د سپېره باده ساتې

چې په ژوندون واړه رنګونه ستا د در اووینی
په خپل رحمت کښې ئې هر وختی خدایه یاده ساتې

مور هُم ایمان دے هُم جهان اوهم جنت دے زما
خدایه همیش ئې په دُنیا کښې ژوندئی ښاده ساتې

ګونجې پرې رانۀولې خدایه کۀ هر څو غصه وی
ورته تندے د الیاسؔ هر وختې کشاده ساتې

****

(c) ketabton.com: The Digital Library

سُکون

د سکون چغې د عشق سلګو کښې پټې
د دُنیا پسې په منډه نه مونده شی

دا ستا نونه به د عشق بیرته تازه شی
د الیاسؔ غوندې که هر سړے بنده شی

قطعه

عشق کښې اور لمبې غواړی کمال ته رسیده
خوب غوندې لیدل وو ستا جمال ته رسیده

دغه مرحله د دیدن بل رنګه هیبت لری
ستورو ته اسان وو خوستا خال ته رسیده

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
11-07-2006

کهٔ په ګُل د نزاکت عکسونه ښکاري
ستا په مخ هم د قدرت عکسونه ښکاري

زړهٔ مې ګوره تماشه کهٔ د سيرت کړې
آئينې کښې د صورت عکسونه ښکاري

تا کهٔ نهٔ هُم رابللم خو زهٔ راغلم
په نظر کښې دې د ست عکسونه ښکاري

د غُصې نه ئې رُخسار د اور لمبې شوې
په رښتيا جوړ د قيامت عکسونه ښکاري

پوره نهٔ شوه ستا د سترګو بادشاهي وه
ارمانې مې د حسرت عکسونه ښکاري

لوئې آسمان بغير د ستنو نه ولاړ دے
ناپوهانو ته دولت عکسونه ښکاري

مصور چرته د روح کړښه راښکے شي
دا الياسؔ ته حقيقت عکسونه ښکاري

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
05-07-2006

ګوته په خوله یمه حیران شپهٔ ده
تېرېږي چرته د هجران شپهٔ ده

تک تر منزله د جانان وو زما
خدایه په لاره د کاروان شپهٔ ده

د غرهٔ په سر کښې د تنور لمبې وې
خلقو ویله د شعبان شپهٔ ده

په نیمه لار کښې جانان پریښودمه
لوټ شومه خدایه د تاوان شپهٔ ده

خلقه زهٔ خپل جنت ته اور سیدم
نن مې په کلي د جانان شپهٔ ده

د ونو شنې پاڼې وچېږي خدایه
داسې ښکارېږي د خزان شپهٔ ده

الیاسه د مینې بوراګان دې څهٔ شو
د ګلو باغ کښې د ریحان شپهٔ ده

★★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

PPS پېښور
1997

سترګې

چې مې وژني دا خونرېز سترګې د چادي
دا ښائسته لکه ګل رېز سترګې د چادي

چې رسا د زړۀ په سر زما ښخېږي
دا ناترسه لکه نېز سترګې د چادي

د لیندې په رنګ په غشوچې مې اُولي
دا قاتل لکه چنګېز سترګې د چادي

چې مُدام په تصور کښې مې پرتې وي
دا نیازبینې د مکېز سترګې د چادي

دا چې تۀ ئې نشه کړې ئې الیاسه
د نشې نه دا لبرېز سترګې د چادي

PPS پېښور
24-12-1997

ګُل خبرې اوکړلې ګلزار خبرې اوکړلې
کله چې محفل کښې ښکلې يار خبرې اوکړلې

قربان به پرې زۀ دواړه سر او مال کړمه
بس خو کۀ يو ځل ئې د اقرار خبرې اوکړلې

دَ ساقي په لاس کښې جام پاتې حيران شو
نن ئې دومره په تاتار خبرې اوکړلې

ګُل او ازغي به پکښې يو ځای زرګيه ښکاري
چې خزان هم د بهار خبرې اوکړلې

چې تر غوږو ئې غزل د الياس راغے
نو بُلبُل هم د چغار خبرې اوکړلې

محمد الياس الياس

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
10-07-1998

چې زهٔ هم سیال شمه دنوروسره (آزاد نظم)

په د ورکوتې دنیاګۍ کښې ربه
چې زهٔ هم هیر کړمه خپل تیر غمونه

چې زهٔ هم دغه د سلګو ژوندون
لږ په خندا خندا کښې تیر کړمه

چې زهٔ هم اووینځم د خپل لمن نه
د تهمتونو دا تور تور داغونه

چې زه هُم دغه د سیالۍ لمحې
چې زهٔ هم دغه خپل رنګین خوبونه

په دې غمجنو سترګو اووینمه
چې زهٔ هم ټک د ارمانونو زړکے

لږ د سکون په غیږ کښې اووینمه
چې زهٔ هم خپله مینه خپله کړمه

ځکه خو ډېره موده پس خالقه
زهٔ یو نیمګړے غوندې سوال کوومه

جام او جانان راله یو ځائے راکړه
چې زهٔ هم سیال شمه د نورو سره

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورړوکے اختر طوطه کان
28-12-2000

تــا چــې د زړهٔ ربیلــو چـل زده کـوو
مـــا د ســـلـگـو ژړلـو چـل زده کـوو

روژه په خـولـه مـې سـتـا سیالۍ ته کاته
مـــا د اختـــر کـــولـو چـل زده کـوو

تـــا مــې تـېرے کـړلـــه سـېـوا غـمـونـه
مـــا د پـــرهـــر گـنـډلـو چـل زده کـوو

د زلـفـو مـینـځ کـښې مې سپین مخ ته کاته
مـــا د ســـحـــر لیـدلـو چـل زده کـوو

خپـلـو خپـلـوانـو مـې هـم خپل نـهٔ کـړمـه
مـــا پـــه پــردو د خـپـلـو چـل زده کـوو

د غم مشکنې مې پیئلې ستا د زلفو په تار
مـــا د غـــزل لیـکـلـو چـل زده کـوو

تـــاچـې الیـاسؔ بـه رنـځـوو پـه وعـدو
مـــا تـــرې د درد زغـمـلـو چـل زده کـوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

پـرېږدوئ چې ګُـل شي پسرلے ځـمه شيندمه
د زړهٔ پـه پـرهـرونـو مې لمبې ځـمه شيندمه

پيغـام نـوی دُنيـا تـه مې د مينې په کښې راوړو
ښائسته پـکښې خوږې ښکلې نغمې ځمه شيندمه

دستـور دے کـهٔ اِخـلاص د پښتـنو دے نـهٔ پوهيږم
پـه لاره کښـې ګـلان د مينـه ځـمـه شيندمه

اے بـس کـړه ستمـګـره د زړهٔ سـره لـږ پُخلا شـه
اُوښکې مې نن بيـا درتـه جـرګې ځمه شيندمه

الياس دې بيا دَرونږ سحر نغمو ته لږ خوشحاله کړه
تـر څـو بـه مې چـاپيره شـوګيرې ځمه شيندمه

II ★★★★ II

(c) ketabton.com: The Digital Library

اتفاق

تهٔ کهٔ ډیر ئې خو په ډیرو کښې هم هیر شوے
زهٔ کهٔ یو یم خو د قام سره یو لك شوم

تا پخپله کناره کړله د قام سره د تنګ نه
اُوس به ماته داسې نه وائې چې سپک شوم

د انصاف چغه

څنګ چې ترې زما بچی خبر نهٔ وی
دغسې به ستا سو هم اختر نه وی

واورئ د وطن ژمے کهٔ تود نهٔ شو
بیا به په آسمان کښې ګورے نمر نهٔ وی

(c) ketabton.com: The Digital Library

کیماړی کراچی
19-09-2002

جانان

پورته په آسمان کښې
یو د مینې بادشاه ناست دے
وائی واخلئی که څوک غواړی
راحتونه خوشحالیانې
څکه خلق ورپسې دی
ترینه خېشت او سرور غواړی
څوک ترې رنګ اؤ خمارغواړی
څوک محل اؤ مینار غواړی
څوک ترې غواړی ځانله ژوند د ملنګۍ
څوک ترې زر اؤ دینار غواړی
څوک ترې غواړی دَمستۍ دَ رباب چغې
څوک ترې زړۀ د خاکسار غواړی
زۀ هم ځانته فکر یوړم
لاس مې اُوچت کړل سوال مې اُوکړو
ماله صرف جانان راکړه
ماله صرف جانان راکړه

****

(c) ketabton.com: The Digital Library

قطعه

چرته چې باطل د حق ملګرے شي
هلته کښې رواج د میني زور لري

مرګ دې خېر دے اُووائۍ رُعب دار ځانته
ژوند هم عجیبه غوندې کښې شور لري

توبه

ورته سپېره تندے که تیټ مې نۀ شو
هغه دې خدایه کعبه نۀ ګنمه

کۀ ستا ئې عرش په رقیبدلو نۀ کړو
دغه توبه مې توبه نۀ ګنمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

جبل علی۔ دُبئی
17-08-2002

د خېښت نـه راته ډکې زمانې د سترګو جوړې کړه
مُسکا پکښې خوره کړه ترانې د سترګو جوړې کړه

بیـامې پکښې نېت سجدوته کړے دے د سترې ژوند
ځکه ساته بانړه دې بُت خانې د سترګو جوړې کړه

والـلّـه کـۀ مې ســاقـی تنـده مـاتېږی پـه یو ګوټ
لـږ زور نظر له ورکړه مېخانې د سـترګو جوړې کړه

جبـر د حالاتو دې پــه تـــریـو نظر پوه کړے یم
ځـه کـنـه اُوس نـورې بهـانـې د سترګوجوړې کړه

الیـاسؔ پـکښې د ځـان او دَ دُنیـا نه ورکیده غواړم
بیـا د خــوږ نـظـر هـاغه کانې د سترګو جوړې کړه

****

(c) ketabton.com: The Digital Library

اُردن
14-04-2002

د ښـــار پـــه تُک ووړمـــه خــو لاړم پـــه مېره اُوختــم
د وصــال شپه کښې بد نصیب پـه شوګېره اُوختم

شــاهی زړګی له به کچکُول په لاس کښې ورکړمه خو
ستـــا د اُلـــفـــت پـــه پیمـــانـې کـــۀ زۀ پـوره اُوختـــم

تـــۀ چې دَ خیال پـــه نیلی ناسته وې ځوانی دې ستائل
ورتـــــه بـــې خیـــالـــــه فـکـــر وړے شهـــزاده اُوختـــم

ستـــا پـــه نـظـر کښې د بُوډۍ د تال رنګونه څۀ شو
ورتـــــه پـــخـــواچې بـــه زۀ غـلے شـــان اُودۀ اُوختـــم

الیـــاسؔ بـــه هسې نـــازېدم پـــه خپـل رنګین خیالونو
تـــولــــه دُنیـــا راپـسې خـــانـدی دیـوانـــه اُوختـــم

★★★★

محمد الیاس الیاسؔ

(c) Kitabton.com: The Digital Library

طوطه کان
03-07-2000

شینکې
(آزاد نظم)

د سینـدپـه غـاړه د څـو ورځـو راسـې
پټ پټ پـه زړهٔ کښې ژړېدمـه ربـه

لکـه د اُور لـمبـه لـمبـه ولاړ ووم
د هر پـه میـاشت کښې مې سوچونه کول

مـاوې بـادرو بـه خدایـه څنګ تېرېږی
مـاوې بـاران بـهٔ خـدایـه کلـه کېږی

چې سوکړه ختمه شی سپرلے غوندې شی
هـر خـوا پټو کښې به شینکے غوندې شی

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
31-12-2000

يو ګهړۍ هزار ګهړۍ شي چې ته نه يې
تُوله شپه مې خونړۍ شي چې ته نه يې

ته به ځان له چرته بل ځائے کښې خندېږے
زما سر دړۍ دړۍ شي چې ته نه يې

شا به مرستې له مې زر رادرومه ګلې
هر سړے سر په تمګۍ شي چې ته نه يې

د يخنۍ نه مې وجود په رپېدو شي
طوطه کان راته واړۍ شي چې ته نه يې

يارودونه مې د سترګو نه بهيږي
يا مې زړه تنۍ تنۍ شي چې ته نه يې

سره غرمه وي د سُور اُوړي خو دلبره
په الياسؔ تيره جړۍ شي چې ته نه يې

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوم آزادی
1997

دُعا

په دُنیا کښې ربه راکړې — د عیسیٰ غوندې مکان
په هوا مې تخت روان کړې — لکه تخت د سلیمانؑ
سوج سمجه پوهه زما — برابر کړه د لقمانؑ
اسماعیلؑ غوندې له تا نه — تن بدن زما قربان
ابراهیم غوندې په اُور کښې — راته جوړ کړه ګلستان
رنګینۍ د سپرلی راکړه — موسم کښې د خزان
د قارون غوندې مال راکړه — سخا راکړه د عثمانؓ
عمر لوئې د خضرؑ راکړه — په طلب کښې د جانان
ماته اُوښایه خالقه — خپله لاره د عرفان

د افتاب په رنګ خدایه
دا زړګے مې کړه روښان

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
08-09-2001

نن لا څۀ بل رنګه دے چې څنګه به وي څنګ سبا
سترګو کښې راوړی اشنا مې نوې نوې رنګ سبا

خوارۀ د لېونې مېنې زما به هم څۀ کم نۀ وي
اودې کړو کۀ چرې لړ زما په نامه ننګ سبا

څۀ دې ننني وعده راتلو راتلو کښې پاتې شوه
څۀ دې د راتګ انتظار نور کړی په ماتنګ سبا

خبر کۀ دې مغروره ئې په حُسن او ځوانۍ باندې
تېښته ساته نظر لکه د لوئې ملنګ ملنګ سبا

هسې دی الیاسه نن په خُلهٔ باندې توبې راځی
اخلے به منمه پرې نامه چرته د چنګ سبا

****

(c) ketabton.com: The Digital Library

جبرالټر
11-01-1999

د جبرالټر په ليدو

ديـدن ئې راتــه تيـرې د اسـلام خبـرې اوښـودې
ښــکــلا ئې راتــه واړه پــه ماښـام خبـرې اوښـودې

لـمـن کښـې ئې تـراُوســه آدَنـور مشال بلېږی
وربـځـو ئې پــه سـر راتــه تـمام خبـرې اوښـودې

دے ځـائے کښې د طارق د تُورې شرنګ دے لا تراُوسه
دے ځـائے راتــه د خپـل اصلي مقـام خبـرې اوښودې

حسـن ئې زمــا پــه ذهـن داسـې غـلبـه شـولـو
فـکـر مـې قـلـم تــه د الهــام خبـرې اوښـودې

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
31-05-2005

څومره ښائسته خوارۀ وختونه وو اشنا ميئن ووم
د چا په غم کښې ژړېدمه زۀ په چا ميئن ووم

چې مخامخ وو يو تر بله چپه خوله ولې وو
ښکاربده داسې ته په ما او زه په تا ميئن ووم

چې په ولاړه ځاربده ترې د دُنيا رنګونه
ستا د جبين د خال په آ ښکلې مُسکا ميئن ووم

هسې مې مۀ رټه صادق يمه شک منه نۀ شے
درته قسم خورمه والله چې په رېښتيا ميئن ووم

آچې زمانه هم په پته ئې زما زړۀ وړے دے
ستا د کاواکه ليونو سترګو په غلا ميئن ووم

ژوندمې داستا د لېونی مينې په نوم تيرو و
قسم په خدائے کۀ زۀ الياسؔ به په دُنيا ميئن وو

****

(c) ketabton.com: The Digital Library

کلی ته د کراچی نه په واپسئ
14-11-2002

مستي سرور شمه جنون شمه زهٔ
تاته کتو کښې په سکون شمه زهٔ

د ديدن وخت کښې د جانان په کوڅه
اوښکې بهيږي چې راستون شمه زهٔ

ته مې نظر کښې تور ملين اوګڼړه
خبر دے کهٔ نورو ته زرقون شمه زهٔ

قسم په خدائے چې د لاسه به يمه
ستا کهٔ يوه سلګۍ ژوندون شمه زهٔ

د الياسؔ مينه به دې هُم خوښه شي
ته کهٔ ليلیٰ شې اؤ مجنون شمه زهٔ

★★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

21-12-2000

زيـړه پـانـه وچـه شـوې د خـزان شـوم
چې ورګـډ کـلـه د عشـق پـه ګلستان شوم

لـوپتـه د يـار پـه قبر مې جهنډې کـړئ
زۀ شهيـد د ښـکـلـو سـترګو پـه ارمان شوم

د زنــدانــه مـې اوس چـرتـه يـره کېږی
چې پـه دام د تـورو زلـفـو بـنديوان شوم

لـکـه سـتـوری چې د نـمر د مخی ورک شی
تـاپسـې دغسې ورک لـه دے جهان شـوم

حـقيـقت د لېونو راته څرګند شولو الياسؔه
نـندراه چې په دا خپل ځيرې ګريوان شوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

عمران هاوس کراچی
11-11-2001

بُت

ماوې چې يار دې زما
ښکلې دلدار دې زما
د زړهٔ قرار دې زما
اُوس به ئې ديدار کومه
د ښکلو مستو سترګو
خو په اول نظر کښې
دومره نشه شومه چې
تاب مې په زړهٔ کښې نهٔ وو
دومره بې خوده ومه
ورته سجده مې اوکړه
ماوې دا يار دې زما
ښکلې دلدار دې زما
د زړهٔ قرار دې زما
اوس به ئې ديدار کومه
خو بيا ناڅاپه غوندې

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړګـی مـې چـغـی کـړلې
مــاوے دا یــار خـو نــهٔ دے
دا چــرتــه بُـت غونډې دے
ســرمــې راپــورتــه کـړلـو
بیــا پـــه تـوبـو شـومـه زهٔ
مـاوے چې غیر تـه سجده
حــرام حــرام دی خو بـس
تـنـدے مې بېـرته ټيټ شو
بیـــا مـــې ایمـــان راوړو
بېـرتـــه مې چغې کـړلې
مـــا هـــاغـــه بُت اومـنـدو
کــوم چــې د ډیرې مـودې
کـوم چـې بــه تـل تــرتلـه
زمـا پـه زړهٔ کښې پروت وو

||<****>||

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
24-10-2004

ګورې راته بيا څ ٔ له حيرانه په تا څۀ اوشو
دومره تريخ خو نۀ وې ته جانانه په تا څۀ اوشو

هسې دې د خيال مانۍ زما په زړه کښې جوړې کړې
خاورې شوې ايرې شولې ارمانه په تا څۀ اوشو

تا خو به زمانه بغېر ژوند ته ژوندون نۀ وئيلو
اوس نۀ راځې خفه ئې جوړې ګرانه په تا څۀ اوشو

تګ کوه په مخکښې څه په روسته روسته څۀ ګورې
منزل ته لاره پاتې ده کاروانه په تا څۀ اوشو

د خلقو درته سترګې وې چې تۀ به جوړ پښتو ګټې
ليک نيمګړې پريږدې الياسؔ خانهؔ په تاڅۀ اوشو

||<★★★★>||

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
05-04-1998

په پی مخی دلربا باندې مېئن شوم
لېونے ووم په سودا باندې مېئن شوم

په خندا پسې ژړاوی دا متل دے
نو بیا څهٔ له په خندا باندې مېئن شوم

چې اقرار کښې دې انکار کولو یاره
ستا په دې یوې ادا باندې مېئن شوم

چې بابار پکښې پښتو ستائی ملګرو
په شعرونو د حمزاؔ باندې مېئن شوم

زهٔ الیاسؔ د خپله ځانه ګیله مند یم
چې له تا شان بې وفا باندې مېئن شوم

****

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه

مینه د خیال یو سمندر دے
کۀ سیلۍ ده اؤ طوفان دے

د اظهـــار وړه جـذبـــه ده
کــۀ نیـمگړے یو ارمان دے

دا سیلاب د ترمو اُوښکو کۀ د سرو شونډو خندا ده
راتــه اووایــه زړګیــه مینــه دا کــۀ مینـه دا ده

دا دَ سپیـن سـحـر رنـړا ده
کـه دَ تـورې شپې تیارۀ ده

دا شـغـلــه ده کــۀ بـخـرے
کـــۀ دَ زړۀ د اُور ایـــره ده

دا دَ غمه خوب خندا ده کۀ جنون دے او سودا ده
راتــه اووایــه زړګیــه مینــه دا کــۀ مینـه دا ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا د سوی زړهٔ آواز دے
که قصه د ېره د راز ده

د رباب چیړلے تار دے
کهٔ نغمه د کهٔ د ساز ده

دا آغاز د لېونتوب دے کهٔ د خوږ زړونو د رزاده
راته اووایه زړګیه مینه دا کهٔ مینه دا ده

د کافر زړهٔ بُت خانه ده
کهٔ د مات زړګی حرم دے

دا سیالی ده خوشحالی ده
کهٔ بس صرف نوم د غم دے

دا د زړهٔ د جوش چغار دے کهٔ د سترګو نه پیدا ده
راته اووایه زړګیه مینه دا کهٔ مینه داده

★★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
24-10-2004

شور او غو غا څۀ ګورې اُوس چنګ دنُنيا چرته دے
تشې خاورې لوټې دی اُوس رنګ د دُنيا چرته دے

زۀ خـو خـوبـولے سـتـا د مـيـنې الله هو وومـه
نشتـه اُوس ئې ګورم زۀ پالنګ د دُنيا چرته دے

عشق مې ليونے د سود اؤ زيان خبرې نۀ ګوری
د سـره پکښې اُودانګی خو ننګ د دُنيا چرته دے

شته دے خو آداب د خپليدو ئې مونږ له نۀ راځی
فـضا به نغمه ګو کړمه خو ترنګ د دُنيا چرته دے

ستـا د مينې خاؤره کښې ئې خاؤرې ارمانونه شوه
ستـا مينه کښې ورک الياسؔ ملنګ د دُنيا چرته دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
17-07-2006

مینی ته

چاپېره ترې د مينې پتنګانو طوافونه کړۍ
فکر روښان کړے مې فانوس دې پاکې مينې ته

صورت د آئينې په رنګ هر څيز ته په جار ښائى
اخلاص مې وربخښلے تقدُّس دې پاکې مينې ته

خليلؒ د اور لمبو کښې د ريحان ننداره کړې وه
الياسؔ ځکه ستا هم زړګے مُوس دې پاکې مينې ته

****

(c) ketabton.com: The Digital Li

12-05-2005

خدايه چې څۀ به کيږى!

عـجب وختونه راغله
تـميـز د ښـو او بـدو
لاړې ورکيـږى ربـه
خپـلـولى مينه نشته
د يو بل غم کښې شريك
خواخوږى پاتې نۀ شو
خدايه چې څۀ به کيږى
مخکښې به څه پيښيږى
بـغـض کينه زياتيږى
عـجب وختونه راغله
هر سړے منډه کښې دے
وائى چې څنګه به څم
مخکښې د رور عزيز نه
په مال او زر کښې ځانله
د څو روپو په خاطر
ګرځى ايمان خرڅوى

محمد الياس الياسؔ

(c) ketabton.com: The Digital Library

خدایه چې څۀ به کیږی
مخکښې به څۀ پیښږی
عجب وختونه راغله
خپلې درنې اوچتې

د نورو سپکې وایو
ضمیر اوده د ے زمونږ

لاسونه ګېر دی زمونږ
خدایه چې څۀ به کیږی

مخکښې به څۀ پیښیږی
د بل خبرې کوو

پردئ سندرې وایو
خپل هر څۀ هېر دی زمونږ

د رور ولی یادونه
رنګونه پاتې نۀ شُو

خدایه چې څۀ به کیږی
مخکښې به څۀ پیښیږی

****

(c) ketabton.com: The Digital Library

قطعه

قافلې مې د صلیب په لاره درومی
ځئ له تېښته مې کوله د زندانه

پرَدو ځان ته نزدے نۀ کړمه پردے ووم
خپل دې ورک شی خپلولر کړمه د ځانه

قطعه

جنت مې جوړوو ځانله جهان مې جوړولو
تصویر په مینه مینه د جانان مې جوړولو

ستا زلفو کښې ګلان مې په مزه مزه ټومبل
سپرلے ترې ښکلے ښکلے په خپل شان مې جوړولو

****

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتنې خاورې ته

اې د غيرتي اولس نيازبينې پښتنې خاورې
ډېره موده پس مې ئې ليدلې ميلمنې خاورې

ساه د خوشحالۍ مې روح کښې ستا په ليدو ګډه شوه
ستا شان کښې به وائمه رنګينې ترانې خاورې

تاراته په غېږه کښې غيرت اؤ پښتو اوښوده
تاته به درځار کړمه داواړه زمانې خاورې

ستا د لوړو غرونو د لمن په مسته سيمه کښې
اوس هم ماته ښکارې مينه ناکه افسانې خاورې

(c) ketabton.com: The Digital Library

مرګ او لاس نيوه

مخلوقه چپ شئ يو اعلان واورئ
د مرګ خبر د يو انسان واورئ
چې مړه ښخ شی نو خوږو ملګرو
بيا د مولا صاحب بيان واورئ

په ونو بوټو او حيوان راځی
حق دے مرګے په هر انسان به راځی

څوك د دې مړی جنازې له لاړه
څوك د صابن په خوند مزې له لاړه
چې دا په څهٔ کله او څنګه مړ شو
څوك ئې بس دغه اندازې له لاړه

چا د غيرت او بهادرۍ کولې
چا ئې قيصې د بيمارۍ کولې

راته د ورايه خندېدلے وو
ما هم پرون سحر ليدلے وو
ډير بهادر او غيرتی ځوان وو
په ټولو رونړو کښې ډير ښکلے وو

(c) ketabton.com: The Digital Library

نـورې خبـرې خېـر دې بيـا بـه اوکړو

مـلګرو لاس اُوچت کړئ دُعا به اوکړو

زهٔ هـم د کټ په پيارمـه غـلې غوندې

کښـېناستم ډېر زيات غم زپلې غوندې

د غـم خـوارۍ الـفاظ وئيل مې غوښته

شـونډې مې خدائيګو رپېدلې غوندې

بيـا مـې پـه ژبـه دا الـفـاظ راغـلـه

غـم کښـې شـريک ئې ډېر په ناز راغله

يـو دُعـا بـه او کـړو لاس اُوچت کړئ

غم کښې شريک ئې ډېر په ناز اُوچت کړئ

اللّٰه دې ئې اُوبخښې ډېر ښهٔ سړے وو

اُوچت کړئ خير بيا يو ځلې لاس اُوچت کړئ

په روغ رنځور غريب اؤ خان به راځي

حـق دے مرګـے په هر انسان به راځي

(c) ketabton.com: The Digital Library

1998

پښتون ته

قربانی ورکړه دې د تن پښتونه
جوړکړه رنګین دا خپل وطن پښتونه

کۀ د اغیارو په اسره پاتې شوے
داغ به دې لګی په لمن پښتونه

پاڅه په خپل قام باندې ننګ اوکړه
اوتړه سر باندې کفن پښتونه

ستا د مړانې اؤ غیرت نه لوګے
زما سلګی د زنګدن پښتونه

قسم په خدائے نور دې لیدلے نۀ شم
په سترګوسروباندی ویرژن پښتونه

تورهٔ د خدائے لقب دې بیا اوګټه
اے د خالدؓ نمسی تورزن پښتونه

ستا په ناموس ځان تُویَوَل غواړی
د الیاسؔ وینه د بدن پښتونه

||<★★★★>||

(c) ketabton.com: The Digital Library

محمد الیاس الیاسؔ

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library